

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 6Ssk/61/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0825100111
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Matulník
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2025:0825100111.1

Uznesenie

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: N. W. G., narodený XX. B. XXXX, bytom v I., K. XX/XX, proti žalovanému: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Račianska ul. 71, o žalobe na obnovu konania vedeného na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 29Sa/1/2022, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Správneho súdu v Banskej Bystrici zo dňa 27. februára 2024, č. k. 31Sa/1/2025 - 8 v spojení s opravným uznesením Správneho súdu v Banskej Bystrici zo dňa 6. marca 2025, č. k. 31Sa/1/2025 - 19, t a k t o

rozhodol:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.

Účastníkom konania nepriznáva nárok na náhradu trov kasačného konania.

odôvodnenie:

1. Správny súd v Banskej Bystrici uznesením zo dňa 27. februára 2024, č. k. 31Sa/1/2025 - 8 v spojení s opravným uznesením Správneho súdu v Banskej Bystrici zo dňa 6. marca 2025, č. k. 31Sa/1/2025 - 19 (ďalej len „napadnuté uznesenie“ a „správny súd“) odmietol žalobu podanú žalobcom ako zjavne nedôvodnú podľa § 483 ods. 1 písm. e) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“).

2. Správny súd v úvode napadnutého uznesenia zhrnul obsah žaloby na obnovu konania, ktorá bola správne súdu doručená dňa 7. februára 2025. Následne správny súd sumarizoval jemu známe skutočnosti týkajúce sa konania vedeného na Krajskom súde v Žiline (ďalej len „krajský súd“) pod sp. zn. 29Sa/1/2022. Konkrétne uviedol „Z rozhodovacej činnosti je správne súdu známe, že Krajský súd v Žiline rozsudkom sp. zn. 29Sa/1/2022 zo dňa 24.01.2023 zamietol žalobu žalobcu proti žalovanému Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky, ktorou sa žalobca v žalobnom návrhu domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže (ďalej len „GR ZVJS“) č. GR ZVJS-d-12379/14-2020 zo dňa 15.01.2020, ktoré podľa § 84 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v spojení s § 30 ods. 1 písm. f) zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) v znení neskorších predpisov správne konanie na základe žiadosti žalobcu o priznanie starobného dôchodku zo dňa 11.01.2020 zastavilo z dôvodu, že vo veci začal konať iný príslušný správny orgán. V odôvodnení napadnutého rozsudku správny súd uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že žalobca jasne a zrozumiteľne ako žalovaného označil orgán (Ministerstvo spravodlivosti SR), ktorý sa žiadnym spôsobom nezúčastnil na správnom konaní, v ktorom bolo preskúmané rozhodnutie vydané, musel správny súd konštatovať nedostatok jeho pasívnej procesnej legitímácie, pre ktorý nedostatok správny súd žalobu s poukazom na ust. §190 SSP ako nedôvodnú zamietol. Proti uvedenému rozhodnutiu podal žalobca kasačnú sťažnosť.“ (viď bod 5 napadnutého uznesenia). Správny súd ďalej zhrnul a citoval aplikované právne normy a poukázal na obsah svojho predchádzajúceho uznesenia sp. zn. 31Sa/4/2024 zo dňa 25. septembra 2024. Následne v odôvodnení napadnutého uznesenia v podstatnom konštatoval, že SSP upravuje tri situácie, kedy možno napadnúť rozhodnutie

správneho súdu žalobou na obnovu konania. Takáto žaloba je prípustná len vtedy, ak napádané rozhodnutie v neprospech účastníka je dôsledkom trestného činu sudcu, iného účastníka konania alebo osoby zúčastnenej na konaní, ak Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím správneho súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody účastníka konania a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným primeraným zadosťučinením, alebo rozhodnutie správneho súdu je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre účastníkov záväzné. Správny súd uviedol, že žiaden z vyššie uvedených dôvodov obnovy konania žalobca v žalobe neidentifikoval.

3. Správny súd následne uzavrel, že žalobca nepredložil žiaden dôkaz, ktorý by bol relevantný pre prijatie záveru o dôvodnosti žaloby na obnovu konania, či už podľa § 472 písm. a) - právoplatný odsudzujúci rozsudok, písm. b) - rozhodnutie ESLP, ktorého účastníkom by bol samotný žalobca a týkalo by sa rozhodnutia vydaného v konaní, ktorého obnovu žalobca žiada povoliť, alebo písm. c) - rozhodnutie Súdneho dvora EÚ, Rady EÚ alebo Komisie, pričom tieto skutočnosti ako dôvod prípustnosti obnovy konania ani v žalobe o obnovu konania neuvádzal, ale uvádzal tvrdenia, ktoré sú pre prípustnosť povolenia obnovy konania právne irelevantné. Žalobcom uvádzané dôvody obnovy konania nie sú dôvodmi, ktoré SSP pripúšťa ako dôvod obnovy konania. V tomto prípade mal správny súd povinnosť žalobu na obnovu konania bez jej ďalšieho prejednanja odmietnuť v zmysle § 483 ods. 1 písm. e) SSP.

4. Keďže žaloba bola odmietnutá, správny súd o náhrade trov konania o povolení obnovy rozhodol podľa § 170 písm. a) SSP v spojení s § 480 ods. 1 SSP tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

5. Proti napadnutému uzneseniu v zákonnej lehote podal kasačnú sťažnosť žalobca. V kasačnej sťažnosti žalobca skonštatoval, že (i) „Napadnuté uznesenie napádam v plnom rozsahu“; (ii) ďalej uviedol, že: „Dôvod podania kasačnej sťažnosti: správny súd pri rozhodovaní porušil zákon tým že - rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, - na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve, - podanie bolo nezákonné odmietnuté.“; (iii) žalobca kasačnú sťažnosť následne v podstatnom zdôvodnil tým, že uviedol: „Právoplatným rozhodnutím Sociálnej poisťovne zo dňa 16.1.2003 mi bol priznaný starobný dôchodok, podľa § 21 zákona č. 100/1988 účinného po 30.6.2003. Rozhodnutím Sociálnej poisťovne zo dňa 5.8.2003 mi bol protiprávne odňatý starobný dôchodok priznaný mi právoplatným rozhodnutím Sociálnej poisťovne zo dňa 16.1.2003. ...“; (iv) následne žalobca predostrel vlastnú interpretáciu ustanovenia § 173i ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. Žiadal, aby kasačný súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil správne mu súdu na ďalšie konanie, alebo, aby zmenil podľa § 462 ods. 2 SSP napadnuté uznesenie správneho súdu tak, že zruší rozhodnutie GR ZVJS zo dňa 15. januára 2020 a uloží GR ZVJS povinnosť žiadosť žalobcu zo dňa 11.1.2020 postúpiť Sociálnej poisťovni, ako príslušnému orgánu konať a rozhodovať v danej veci.

6. Žalovaný nevyužil svoje právo a na základe zaslanej výzvy správneho súdu sa nevyjadril ku kasačnej sťažnosti žalobcu. Kasačná sťažnosť mu bola doručená dňa 26. marca 2025.

7. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“) ako súd kasačný [§ 11 písm. h) SSP] preskúmal napadnuté uznesenie správneho súdu, ako aj konanie predchádzajúce jeho vydaniu postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu nie je dôvodná.

8. Podľa § 472 SSP, žalobou na obnovu konania možno napadnúť právoplatné rozhodnutie správneho súdu, ak

- a) bolo rozhodnuté v neprospech účastníka konania v dôsledku trestného činu sudcu, iného účastníka konania alebo osoby zúčastnenej na konaní,
- b) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím správneho súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody účastníka konania a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným primeraným zadosťučinením,
- c) rozhodnutie správneho súdu je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre účastníkov konania záväzné.

9. Podľa § 476 SSP, v žalobe na obnovu konania sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť

- a/ označenie rozhodnutia, proti ktorému smeruje,
- b/ rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda,
- c/ dôvod obnovy,
- d/ skutočnosti, ktoré svedčia o tom, že žaloba je podaná včas,
- e/ dôkazy, ktorými sa má dôvodnosť žaloby preukázať,
- f/ žalobný návrh.

10. Podľa § 477 ods. 1 SSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, možno rozšíriť len počas trvania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania.

11. Podľa § 477 ods. 2 SSP, dôvody obnovy konania možno meniť len počas trvania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania.

12. Podľa § 483 ods. 1 písm. e) SSP, správny súd žalobu na obnovu konania uznesením odmietne, ak je zjavne nedôvodná.

13. Podľa § 461 SSP, kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

14. Najvyšší správny súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že správny súd postupoval správne, keď podanie (žalobu) žalobcu postupom podľa § 483 ods. 1 písm. e) SSP odmietol.

15. Na úvod najvyšší správny súd uvádza, že žaloba na obnovu konania je svojou podstatou mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý môžu uplatniť subjekty (§ 474 SSP) len za splnenia zákonom stanovených podmienok; možno ním napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu a len z dôvodov taxatívne uvedených § 472 SSP, teda ak

- bolo rozhodnuté v neprospech účastníka konania v dôsledku trestného činu sudcu, iného účastníka konania alebo osoby zúčastnenej na konaní (§ 472 písm. a/ SSP),
- Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím správneho súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody účastníka konania a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným primeraným zadoštučením (§ 472 písm. b/ SSP),
- rozhodnutie správneho súdu je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre účastníkov konania záväzné. Z uvedeného vyplýva, že s prípustnosťou žaloby na obnovu konania zákonodarca počíta len v obmedzenom rozsahu (§ 472 písm. c/ SSP).

16. Zo súdneho spisu bolo zistené, že žalobca sa žalobou zo dňa 7. februára 2025 vedenou na Správnom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 31Sa/1/2025 domáhal obnovy konania vedeného na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 29Sa/1/2022. Správny súd napadnutým uznesením podľa § 483 ods. 1 písm. e) SSP odmietol správnu žalobu žalobcu. Nakoľko sa žalobca v tu prejednáwanej veci domáhal obnovy konania vedeného na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 29Sa/1/2022, najvyšší správny súd zameral svoju pozornosť na splnenie podmienok obnovy konania ako sú vymedzené v § 472 a nasl. SSP.

17. Dôvody žaloby na obnovu konania sú taxatívne uvedené v § 472 SSP, pričom sa jedná o podmienky prípustnosti žaloby. Žalobca však v žalobe neuviedol žiadne také skutočnosti, ktoré by dôvodnosť žaloby na obnovu konania preukazovali. Správny súd preto postupoval správne, keď žalobu na obnovu konania odmietol ako zjavne nedôvodnú.

18. Vzhľadom na to, že žalobca v žalobe netvrdil existenciu žiadneho z dôvodov obnovy konania, ktoré zákon pripúšťa a správny súd sám nezistil takýto dôvod, má najvyšší správny súd za to, že správny súd postupoval správne, ak žalobu na obnovu konania ako zjavne nedôvodnú odmietol v zmysle § 483 ods. 1 písm. e) SSP.

19. Z vyššie uvedených dôvodov, najvyšší správny súd kasačnú sťažnosť žalobcu postupom podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

20. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že žalobcovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, nárok na ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 167 ods. 1 SSP) a žalovanému ho nepriznal, lebo to nemožno spravodlivo požadovať (§ 467 ods. 1 SSP analogicky podľa § 168 SSP).

21. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho správneho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.